

ทศมา युกา โหด มหาราชินี
ขอพระองค์ ทรงพระเจริญ

วารสาร

สนย.
TPSO Journal

- ♦ ภาพรวมเศรษฐกิจไทย ♦ ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า
- ♦ การค้าระหว่างประเทศของไทย ♦ สถานการณ์ราคาสินค้าสำคัญ

ปีที่ 3 ฉบับที่ 25 ประจำเดือนสิงหาคม 2556

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า
กระทรวงพาณิชย์

CONTENTS

มหานครฉางชิ่ง3
 มัลดีฟส์ โอกาสใหม่ทางธุรกิจ.....4-5
 Esan Link Asean.....6-7
 ภาพรวมเศรษฐกิจไทย.....8
 ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า.....9
 การค้าระหว่างประเทศของไทย :
 มิถุนายน 2556.....10
 สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน
 อัตราแลกเปลี่ยน และ ราคาสินค้าเกษตร :
 กรกฎาคม 2556.....11

บรรณาธิการ

ผู้อำนวยการ
สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

ผู้จัดทำ

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า
กระทรวงพาณิชย์
44/100 ถนนพหลโยธิน 1 ต.บางกระสอ
อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
โทร. 0 2507 7895 โทรสาร 0 2547 5687

Editor's Note

สวัสดีท่านผู้อ่านทุกท่าน กลับมาพบกับวารสาร สนย. ฉบับที่ 25 เนื่องในโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษา 81 พรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 12 สิงหาคม 2556 ในนามข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า ขอน้อมเกล้าขอน้อมกระหม่อมถวายพระพรชัยมงคล ขอพระองค์ทรงพระเจริญ มีพระชนมพรรษาอย่างยืนนาน...

วารสาร สนย. ฉบับนี้ ขอนำท่านไปพบกับหมู่เกาะมัลดีฟส์ ซึ่งตั้งอยู่ในมหาสมุทรอินเดีย ประชากรมีรายได้ต่อหัวเฉลี่ยสูงที่สุดในกลุ่มเอเชียใต้ โดยมีรายได้หลักมาจากการท่องเที่ยว ที่มีมากถึง 1 ล้านคนต่อปี แต่ที่แปลกคือ มัลดีฟส์ไม่มีการผลิตสินค้าเองทุกอย่างต้องพึ่งพาการนำเข้าเกือบทั้งหมด จึงเป็นโอกาสดีสำหรับนักธุรกิจไทยที่จะเข้าไปทำธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และสินค้าอุปโภคบริโภค

และเพื่อให้เศรษฐกิจไทยสามารถพึ่งพาตนเองได้ในยามที่เศรษฐกิจโลกซบเซา การค้าภายในประเทศหรือการค้าในอาเซียนนับว่าเป็นตัวกระตุ้นสำคัญทีเดียว กระทรวงพาณิชย์ โดยสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้าร่วมกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 20 จังหวัด ได้ดำเนินโครงการอีสานเชื่อมประเทศเพื่อนบ้านสู่อาเซียน E-SAN LINK ASEAN (AEC) ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงทางการค้าการลงทุนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งเป็นการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการค้า รายละเอียดสามารถติดตามได้ในวารสาร สนย. ฉบับนี้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกท่านจะเพลิดเพลินและได้สาระจากวารสาร สนย. ของเรา

บรรณาธิการ

Getting Around with TPSO

บรรยากาศซื้อขายที่พนมเปญ

โพธิสัตว์

พระตะบอง

มาแล้ว Getting Around with TPSO ตามที่สัญญากันว่าเราจะเล่าเรื่องงาน Cambodia - Thailand Caravan Fair 2013 ต่อจากที่คราวก่อนเล่าเรื่องไปร่วมงานปล่อยขบวนคาราวานกันแล้ว มาคราวนี้จะพาไปดูตลาดที่กองคาราวานเขาไปจัดแสดงและจำหน่ายสินค้ากันทั้ง 3 จังหวัด ไม่ว่าจะเป็นพนมเปญ โพธิสัตว์ หรือพระตะบอง ก็เป็นที่สนุกสนานทั้งผู้ประกอบการไทยที่นำสินค้าไปจำหน่าย และผู้ซื้อชาวกัมพูชาซึ่งนิยมชมชอบสินค้าไทย โดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภค จูงลูกจูงหลานมาจับจ่ายกันตรึม ผู้ประกอบการไทยก็ขึ้นมึนไปตามๆ กันที่สามารถจำหน่ายได้จนหมด รวมเกือบ 25 ล้านบาท แถมยังมีการนัดหมายที่จะเข้ามาไทยเพื่อไปดูโรงงานผลิตและสั่งซื้อสินค้าต่อเนื่องกันไป คาดว่าจะส่งผลให้มูลค่าการค้าระหว่างกันจากงานนี้เพิ่มไม่น้อยกว่า 100 ล้านบาท

ในส่วนกลางที่สำนักงานก็ใช้อย่างงานชุกเหลือหลาย สนย. จัดประชุมร่วมกับผู้ประกอบการ SMEs เพื่อแก้ปัญหาการส่งออกเป็นรายสินค้ากันเลยทีเดียว เริ่มตั้งแต่สินค้าเกษตร ได้แก่ กล้วย ฝรั่ง ผลไม้ ไปถึงสินค้าอุตสาหกรรม ได้แก่ อัญมณี สิ่งทอ เครื่องหนัง ผลิตภัณฑ์ยาง โดยเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมรับฟังข้อมูลจากผู้ประกอบการ เพื่อร่วมกันแก้ปัญหา ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการไปแล้วหลายช่องทาง เช่น ประสานทูตพาณิชย์ในประเทศต่างๆ ให้ช่วยกันทำความเข้าใจกับสื่อในกรณีที่มีข่าวลือกับภาพลักษณ์สินค้าไทย ให้ข้อมูลและแจ้งเตือนเกี่ยวกับกฎระเบียบทางการค้าใหม่ๆ ตลอดจนมอบหมายเจ้าหน้าที่ให้ติดตามประเด็นปัญหาอย่างใกล้ชิด ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการร่วมแรงร่วมใจระหว่งกันจะนำพาให้ยอดส่งออกของไทยพุ่งกระฉูดต่อไปไม่หยุดยั้ง สวัสดีค่ะ

สภก.

มหานครฉงชิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ตั้งอยู่ในภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน (เป็นเขตติดต่อระหว่างภาคกลางกับภาคตะวันตก) บริเวณตอนบนของแม่น้ำแยงซีเกียงมีพื้นที่ 82,400 ตารางกิโลเมตร ขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 26 ของจีน มีประชากรประมาณ 33.3 ล้านคน (เกือบครึ่งของประเทศไทย) ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่สูงและลาดชัน ทิศเหนือและทิศตะวันตกติดกับมณฑลเสฉวน ทิศตะวันออกติดกับมณฑลหูเป่ย์ และหูหนาน ทิศเหนือติดกับมณฑลส่านซี และทิศใต้ติดกับมณฑลกุ้ยโจว ฉงชิ่งอุดมไปด้วยแหล่งทรัพยากรธรรมชาติเป็นจำนวนมาก อาทิ พืชสมุนไพร สัตว์หายาก และสินแร่ เป็นต้น

ลักษณะที่โดดเด่นของฉงชิ่ง ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์มีภูเขาล้อมรอบ ในสมัยโบราณถือเป็นจุดชัยภูมิที่เป็นปราการป้องกันข้าศึกศัตรู ซึ่งตั้งอยู่ตอนบนของแม่น้ำแยงซีเกียง (เป็นจุดบรรจบของแม่น้ำเจียงหลงเจียงกับแม่น้ำแยงซีเกียง) จึงมีความอุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้ ยังติดกับมณฑลสำคัญหลายมณฑล ทำให้ฉงชิ่งกลายเป็นหัวเมืองใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกกับภาคตะวันตก และกลายเป็นศูนย์กลางทางอุตสาหกรรมการค้า และการขนส่ง รัฐบาลจึงมีแผนที่จะพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาเศรษฐกิจและความเจริญของพื้นที่ภาคกลาง และภาคตะวันตกของประเทศ

เมื่อวันที่ 14 มีนาคม ปี 2540 รัฐบาลจีนประกาศยกระดับให้เป็น "มหานครฉงชิ่ง" ซึ่งเป็นมหานครแห่งที่ 4 ต่อจาก เซี่ยงไฮ้ ปักกิ่ง เทียนจิน โดยการบริหารงานขึ้นตรงต่อรัฐบาลกลาง การยกระดับขึ้นเป็นมหานครนี้ส่งผลให้ "ฉงชิ่ง" มีความโดดเด่นขึ้นมาทันทีเมื่อเทียบกับเมืองใหญ่ทางภาคตะวันตกของจีน ได้แก่ นครเฉิงตู นครคุนหมิง และนครกุ้ยโจว ปัจจุบันฉงชิ่งมีความเจริญก้าวหน้าจนแซงหน้านครเฉิงตู ซึ่งเป็นเมืองเอกของมณฑลเสฉวน

ในปี 2553 รัฐบาลจีนได้ก่อตั้งเขตเศรษฐกิจใหม่ **เหลียงเจียง (Chongqing Liangjiang New Area)** ในมหานครฉงชิ่งซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจใหม่ อันดับ 4 ของจีนต่อจากเซินเจิ้น ผู้ตง และปิ่นไห่ มีเขตสินค้าปลอดภาษีเหลียงจู๋ซุ่นทัน ซึ่งเป็นเขตสินค้าปลอดภาษีแห่งแรกของจีนตอนใน ซึ่งรัฐบาลฉงชิ่งมีนโยบายส่งเสริมด้านเทคโนโลยี โดยก่อตั้งศูนย์เทคโนโลยีชีหย่งฉงชิ่งเพื่อดึงดูดให้บริษัท IT ชั้นนำของโลกเข้ามาตั้งบริษัท นอกจากนี้ภายในบริเวณดังกล่าวได้ก่อตั้งเขตปลอดภาษีด้านเทคโนโลยีไว้รองรับด้วย

การค้าของมหานครฉงชิ่งกับไทย มหานครฉงชิ่งเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เหล็กและเหล็กกล้า สินค้าส่งออกที่สำคัญได้แก่ อุปกรณ์เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์แบบพกพา วงจรพิมพ์ รถจักรยานยนต์ และเฟอร์นิเจอร์ ตลาดส่งออกสำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา เยอรมนี ฮองกง เนเธอร์แลนด์ และอินเดีย ตลาดนำเข้าสำคัญ ได้แก่ มาเลเซีย ใต้หวัน สหรัฐอเมริกา เยอรมนี และเกาหลีใต้ โดยนำเข้าสินค้าจากไทยเป็นอันดับ 10 ส่วนมูลค่าการค้าระหว่างมหานครฉงชิ่ง-ไทย ระหว่างเดือนมกราคม-พฤษภาคม 2556 มีมูลค่ารวม 341.57 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 0.40 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (ไทยขาดดุลการค้า) เป็นการส่งออกจากฉงชิ่งมาไทยมูลค่า 175.65 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 12.6 สินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรกล ยานยนต์ เคมีอินทรีย์ เครื่องจักรไฟฟ้า แก้วและเครื่องแก้ว ฉงชิ่งนำเข้าสินค้าจากไทยมูลค่า 165.92 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 48.41 สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรกล ยางพารา พลาสติก เครื่องจักรไฟฟ้า แบ็งมอลต์ แป้งมันสำปะหลัง

โอกาสทางการค้าการลงทุนของไทย

- ธุรกิจภาคอสังหาริมทรัพย์ การเงินและประกันภัย เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่นักลงทุนต่างชาติสนใจลงทุนในฉงชิ่ง
- ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว การศึกษา สปา และการค้าขายเนื่องจากมีนักศึกษาไทยจำนวนมากในฉงชิ่ง
- ธุรกิจอาหารและแปรรูปอาหาร ผัก ผลไม้ ผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกและสัตว์น้ำ เครื่องนุ่งห่ม เนื่องจากมีผู้ประกอบการรายใหญ่ของไทยมาบุกตลาดฮาร์ดแวร์และธุรกิจค้าปลีกในฉงชิ่ง
- การผลิตสินค้าแปรรูปจากพืชสมุนไพรจีน เนื่องจากไทยมีความถนัดและสามารถต่อยอดให้เป็นอาหารเสริมและเครื่องสำอางได้

แนวทางการแข่งขันในตลาดฉงชิ่ง

- ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน กฎระเบียบ ความต้องการของตลาดและเส้นทางการขนส่งให้ลึกซึ้ง
- มีความรู้เรื่องภาษาจีน วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และมีเครือข่ายหรือสายสัมพันธ์กับจีนอย่างใกล้ชิด
- ยกระดับและพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ ให้มีคุณภาพมาตรฐาน ถูกกฎระเบียบของจีน
- มีตราสินค้าเป็นของตนเองและจดทะเบียนลิขสิทธิ์/ทรัพย์สินทางปัญญาในจีน เพื่อป้องกันการลอกเลียนแบบและป้องกันทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้าไทย

รู้หรือไม่ มหานครฉงชิ่ง

มีแหล่งสำรองถ่านหินและแร่โลหะสตรอนเทียมมากที่สุดในจีน ทำให้จีนมีแหล่งสำรองแร่ดังกล่าวมากเป็นอันดับสองของโลก ทำเรือชุนทัน ในฉงชิ่งเป็นท่าเรือ Inland หรือท่าเรือที่ไม่ได้ติดทะเลใหญ่ที่สุดของจีนซึ่งใช้ขนส่งสินค้าจากภาคตะวันออกถึงตะวันตก เชื้อขนานเสียดำป่า (สามผา) ในฉงชิ่ง เป็นเขื่อนอนเนกประสงค์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นฐานหลักในการผลิตยานยนต์ 1 ใน 4 และเป็นฐานหลักในการผลิตอูมิเนียม 1 ใน 3 ของจีน

เมื่อต้นเดือนมิถุนายน 2556 มัลดีฟส์เริ่มเป็นที่รู้จักของคนไทยมากยิ่งขึ้น เนื่องจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตรของเรา ได้มีโอกาสนัดหมายไปเยือนมัลดีฟส์อย่างเป็นทางการ วันนั้นก็เลยมีเรื่องเก็บตกมาเล่าสู่กันฟัง

มัลดีฟส์ เป็นประเทศที่มีประชากรเพียง 3 แสนกว่าคน แต่มีนักท่องเที่ยวถึง 1 ล้านคนต่อปี การท่องเที่ยวจึงเป็นหัวใจสำคัญของเศรษฐกิจ มัลดีฟส์มีรายได้สูงจากการท่องเที่ยว แต่กลับไม่มีการผลิตสินค้าเอง ทุกอย่างต้องนำเข้าเกือบทั้งหมด จึงเป็นโอกาสทองสำหรับนักธุรกิจไทยเข้าไปทำธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สปา สินค้าอุปโภคบริโภค ประมง และวัสดุก่อสร้าง

ก่อนอื่นเรามาทำความรู้จักกับมัลดีฟส์ในเรื่องทั่วไปกันก่อน

1. ข้อมูลพื้นฐาน

ที่ตั้งและพื้นที่ เป็นเกาะในมหาสมุทรอินเดีย ทางตะวันตกเฉียงใต้ของอินเดียและทางตะวันตกของศรีลังกา มีพื้นที่ดินรวมเพียง 300 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยหมู่เกาะปะการัง 26 กลุ่ม (atoll) รวม 1,192 เกาะ แต่มีคนอาศัยอยู่เพียง 200 เกาะ และพัฒนาเป็นโรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยวแล้ว 80 เกาะ

เมืองสำคัญ ได้แก่ กรุงมาเล (Male) ซึ่งเป็นเมืองหลวง และเมืองกาน (Gan) ซึ่งอยู่ทางตอนใต้สุดของประเทศ มีสนามบินภายในประเทศด้วย และเคยเป็นฐานทัพอังกฤษ

ประชากร 369,031 คน อัตราการรู้หนังสือ 96%

เชื้อชาติ สิงหล (มาจากศรีลังกา) ดราวิเดียน (มาจากศรีลังกา และอินเดียใต้) อาหรับ และแอฟริกัน

ภาษา มัลดีเวียนดิเวฮี (Maldivian Divehi) ซึ่งมีสำเนียงแบบสิงหลา และใช้ตัวอักษรอาหรับ

ศาสนา อิสลาม นิกายซุนนี

หน่วยเงินตรา รูฟิยา (Rufiyaa) 1 รูฟิยา มี 100 ลารี (Laari) 1 รูฟิยา ประมาณ 2.03 บาท (กรกฎาคม 2556)

วันชาติ/วันได้รับเอกราช 6 กรกฎาคม ค.ศ. 1965 (พ.ศ. 2508)

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ ใช้กฎหมายอิสลามเป็นพื้นฐาน ผสมกับระบบ Common Law ของอังกฤษ ประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งโดยตรง อยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี เป็นประมุขรัฐและหัวหน้ารัฐบาล ประธานาธิบดีคนปัจจุบันคือ ดร.โมฮัมเหม็ด วาฮิด ฮัสซัน

2. เศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของมัลดีฟส์มีการท่องเที่ยวเป็นสาขาหลัก ปัจจุบันกว่า 60% ของรายได้ประเทศมาจากการท่องเที่ยว โดยมีรีสอร์ทมากกว่า 87 แห่ง มีนักท่องเที่ยวราว 1 ล้านคนในปี 2555 และเกือบทุกเดือนจะมีรีสอร์ทแห่งใหม่เกิดขึ้นเสมอ มัลดีฟส์จึงได้ระดมทุนจากนานาประเทศเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว **สำหรับประมงและการเกษตร** ซึ่งมีสัดส่วน 16% ของ GDP เริ่มน้อยลงเพราะพื้นที่ที่มีจำกัดและแรงงานมีน้อย (แต่แรงงานมีคุณภาพและการศึกษาสูง จึงนิยมทำงานภาคการท่องเที่ยวมากกว่า) ด้านสินค้าอาหาร ส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม มัลดีฟส์ยังคงเป็นผู้ส่งออกทูน่าที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก แม้ว่ารัฐบาลจะจำกัดให้ใช้เบ็ดอย่างเดียว แต่ก็สามารถตกได้รวดเร็วมาก เฉลี่ยนาทีละ 10 ตัว เพราะปลาทูน่าชุมชุมมาก **ภาคอุตสาหกรรม** มีสัดส่วนเพียง 7% โดยส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้า การต่อเรือขนาดเล็ก สินค้าหัตถกรรม และโรงงานแปรรูปปลาที่ขาดการพัฒนา

ในปี 2543 รัฐบาลมัลดีฟส์ได้เริ่มฟื้นฟูเศรษฐกิจด้วยการยกเลิกโควตาการนำเข้า และเปิดเสรีการส่งออกให้เอกชนสามารถดำเนินการได้ในบางสาขา และต่อมาได้ลดข้อจำกัดด้านการค้าการลงทุนลงไปมาก ส่งผลให้มีการไหลเข้าของการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น **ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ** ในปี 2555 มีมูลค่า 2,209 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวเฉลี่ย 5.24% ต่อปี **รายได้ต่อหัว**ของมัลดีฟส์สูงที่สุดในกลุ่มเอเชียใต้ คือ ประมาณ 6,675 เหรียญสหรัฐ/คน/ปี

จุดแข็งของการท่องเที่ยวมัลดีฟส์ คือ ธรรมชาติที่ยังบริสุทธิ์อยู่มาก มีชายหาดขาวสะอาด น้ำทะเลสีฟ้าครามสีที่พบเห็นทั่วไปทุกเกาะ และยังมีแนวปะการังที่ยาวและสวยงามติดอันดับโลก เป็นที่สนใจแก่ผู้รักการว่ายน้ำ สายลม แสงแดด การดำน้ำ การพักผ่อนทั้งครอบครัว และการฮันนีมูน

นักท่องเที่ยวของมัลดีฟส์เป็นนักท่องเที่ยวระดับบนเป็นส่วนมาก โรงแรมส่วนใหญ่มีราคาแพง แต่โรงแรมราคาประหยัดก็สามารถหาได้ในกรุงมาเล นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากยุโรปและเอเชีย ที่สำคัญ คือ อิตาลี ฝรั่งเศส เยอรมนี อังกฤษ สวิตเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น ฮองกงและจีน ปัจจุบันมัลดีฟส์เป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของโลก มีโรงแรมดังจากทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็น Hilton, Four Seasons, Club Med และ One & Only ส่วนของไทยเป็นเครือเซ็นทารา เครือดุสิตธานี และเครืออนันตรา อีกทั้งสถาบันการเงินชั้นนำของโลก เช่น ธนาคาร Hongkong and Shanghai ก็ได้เปิดให้บริการแล้วเช่นกัน

3. การค้าระหว่างประเทศ

มูลค่าส่งออกปี 2555 : 283 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
สินค้าส่งออกสำคัญ มีชนิดเดียวคือ ปลา โดยเฉพาะปลาหูนา
ตลาดส่งออกสำคัญ (ปี 2555) ได้แก่ ฝรั่งเศส 18.6%, ประเทศไทย 15.5%, อังกฤษ 11.2%, ศรีลังกา 10%, สหรัฐอเมริกา 9.2%, อิตาลี 8% และเยอรมนี 6.3%
มูลค่าการนำเข้าปี 2555 : 1,406 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เสื้อผ้า สินค้าสำเร็จรูป และสินค้าทุน
เรือ speed boat ผลิตภัณฑ์อาหาร สินค้าอุปโภคบริโภค สะท้อนให้เห็นว่ามัลดีฟส์ไม่มีการผลิตในประเทศ ต้องนำเข้าเกือบ 100%
แหล่งนำเข้าสำคัญ (2555) ได้แก่ สิงคโปร์ 21.4%, UAE 20.3%, อินเดีย 9.5%, มาเลเซีย 7.5%, จีน 5.9%, ประเทศไทย 5.6% และศรีลังกา 5.1%

4. การค้ากับประเทศไทย

การส่งออกของไทยไปมัลดีฟส์เฉลี่ยปีละ 73 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยสินค้าสำคัญ ได้แก่ สินค้าอุปโภคบริโภค เช่น ผลิตภัณฑ์พลาสติก เสื้อผ้าสำเร็จรูป เฟอร์นิเจอร์ รถจักรยานยนต์ ตู้เย็น อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป วัสดุก่อสร้าง เช่น ปูนซีเมนต์ เหล็ก และเหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

การนำเข้าของไทยจากมัลดีฟส์เฉลี่ยปีละ 36.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีสินค้าในกลุ่มประมง (โดยเฉพาะปลาหูนา) เพียงชนิดเดียวที่มีการนำเข้าจากมัลดีฟส์

5. ความสัมพันธ์ไทย-มัลดีฟส์ด้านอื่นๆ

การท่องเที่ยว ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวชาวไทยไปมัลดีฟส์ไม่มากประมาณ 5 พันคน นักท่องเที่ยวมัลดีฟส์เดินทางมาไทยประมาณปีละ 8 พันคน ปัจจุบันสายการบินบางกอกแอร์เวย์ได้เปิดเที่ยวบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ และกรุงมาเล

การประมง มัลดีฟส์เป็นแหล่งปลาทูน่าที่สำคัญในมหาสมุทรอินเดีย ประเทศไทยยังไม่มีเรือติดต่อกับมัลดีฟส์ แต่ฝ่ายไทยเคยส่งเรือของกรมประมงไปศึกษาและวิจัยด้านปลาทูน่าในมัลดีฟส์ในบางโอกาส อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมัลดีฟส์ได้กำหนดเงื่อนไขการจับปลาในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของมัลดีฟส์ เช่น ต้องเสียค่าใบอนุญาต ต้องจับปลาห่างฝั่งอย่างน้อย 78 ไมล์ จับปลาได้ไม่เกินปีละ 1.5 หมื่นตัน และให้ใช้วิธีการจับปลาแบบดั้งเดิม คือการใช้เบ็ดเท่านั้น

6. โครงการเมกะโปรเจกต์ของมัลดีฟส์ มีหลายโครงการ เช่น

- (1) มัลดีฟส์ซีกขวไทยเข้าลงทุนด้านการพัฒนารีสอร์ต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น พัฒนาท่าเรือ สนามบิน การดูแลสุขภาพและการส่งต่อผู้ป่วย โรงพยาบาล การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การประมง และการแปรรูปอาหาร
- (2) Hulhumale Projects เป็นโครงการถมพื้นที่บังมทึมา ใกล้กับเมืองหลวง เพื่อพัฒนาเป็นเขตเมืองใหม่ที่ทรูทรากันสมัย โดยจะแบ่งเป็นย่านที่พักอาศัย ย่านการค้า และย่านอุตสาหกรรมเบา คาดว่าจะแล้วเสร็จในปี 2020
- (3) อุจูดเรือยอร์ช Marina ในเขต Hulhumale โดยจะมีร้านอาหาร สถานบันเทิง สปา และการบริการอื่นๆ
- (4) โรงพยาบาลและโรงเรียนแพทย์ ในเขต Hulhumale เพื่อพัฒนาเป็น Medical Tourism Hub ในอนาคตน่าจะเป็นโอกาสแก่โรงพยาบาลไทย
- (5) ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม (Art and Cultural Center) เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแห่งใหม่ที่ครบวงจรสำหรับนักท่องเที่ยว เนื่องจากตั้งอยู่ใกล้กับสนามบินและรีสอร์ทจำนวนมาก
- (6) ย่านอาคารสำนักงานขนาดใหญ่ (Office Tower) เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางธุรกิจในอนาคต เหมือนดูไบ
- (7) ย่านที่พักอาศัยกึ่งย่านธุรกิจ (Mix-Residential) ตั้งอยู่ในเขต Hulhumale เช่นกัน
- (8) โรงเรียนนานาชาติ เพื่อรองรับบุตรหลานของบุคลากรจากต่างประเทศ ที่จะทำงานในเมกะโปรเจกต์ต่างๆ

7. ข้อคิดเห็น

อย่างก้าวของมัลดีฟส์ปัจจุบันคือการเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจร และนักท่องเที่ยวสามารถใช้เวลาพักผ่อนได้ยาวนานขึ้นเหมือนดูไบและสิงคโปร์ เห็นได้จากเมกะโปรเจกต์ ที่รัฐบาลกำลังเร่งผลักดัน ซึ่งนักธุรกิจไทยที่มีประสบการณ์และชำนาญในธุรกิจท่องเที่ยวอยู่แล้ว สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้ในหลายสาขา ไม่ว่าจะเป็นรีสอร์ท ร้านอาหาร สปา ธุรกิจท่องเที่ยวทางทะเล การพักผ่อนท่องเที่ยวแบบครอบครัว แพคเกจจิ้งจัดงานแต่งงานและฮันนีมูน รวมทั้ง Healthcare

สำหรับศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของมัลดีฟส์ ผู้บริหารงานการแสดงมีอาชีพอย่างสยามนิรมิตหรือกันตนา คงไม่พลาดโอกาสเสนอตัวเข้าไปบริหารงานในศูนย์ดังกล่าว เพราะจะเป็น Highlight ของการพัฒนาการท่องเที่ยวมัลดีฟส์เลยทีเดียว อีกทั้ง มัลดีฟส์เองก็อยากให้อ TOP 5 ดาวของไทยเข้าไปช่วยพัฒนาศูนย์ศิลปาชีพของเขาเช่นกัน

นอกจากนั้น ยังมีโอกาสความเป็นไปได้ในธุรกิจสาขาต่างๆ สำหรับนักธุรกิจไทย เช่น

- การส่งออกอาหาร เครื่องนุ่งห่ม เครื่องอุปโภคบริโภค ของตกแต่งบ้าน อุปกรณ์ตกปลา/กีฬาทางน้ำ ตู้เย็น และวัสดุก่อสร้าง
- การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในเมืองหลวง และเกาะใกล้เคียงที่รัฐบาลให้ความสำคัญเป็นพิเศษ
- การแปรรูปอาหารทะเล ธุรกิจห้องเย็น ปลากระป๋อง แม้ว่ามัลดีฟส์จะมีโรงงานปลากระป๋องเอง แต่ก็ไม่ได้ดังเท่าไร เพราะไม่เก่งด้านการตลาด น่าจะเป็นโอกาสให้ปลากระป๋องไทยเข้าไปช่วยทำตลาดให้
- ธุรกิจอื่นๆ เช่น การขนส่งทางอากาศและทางทะเล โรงเรียนนานาชาติ
- สำหรับผู้สนใจไปสำรวจตลาด ลองหาโอกาสไปร่วมงานแสดงสินค้าในมัลดีฟส์ ชื่องาน Maldives Shopping Festival ชื่อผู้จัดงานคือ Mr. Renit Daniel, Director - International Business, Hand Phone: + 91 98400 93858 E-Mail: renit@infairs.in

เป็นที่ทราบกันดีว่า ประเทศในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ ประกอบไปด้วย ประเทศ บรูไน ดารุสซาลาม กัมพูชาอินโดนีเซีย สปป.ลาวมาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม แต่เดิมนั้นได้ประกาศกำหนดการเข้าสู่การเป็น “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” หรือ AEC (ASEAN Economic Community) ในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2015 นั้น แต่ด้วยความไม่พร้อมของสมาชิกบางประเทศ แม้จะไม่ระบุแต่พอเป็นที่เข้าใจว่าหมายถึง ลาว พม่า กัมพูชา และโดยลึกลับ แล้วน่าจะหมายรวมถึงประเทศไทยเราด้วยเพราะก่อนหน้านี้เคยมีการสำรวจออกมาแล้วว่าคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจเลยว่า AEC คืออะไร และจะมีผลต่อชีวิตมากน้อยแค่ไหน จึงได้เลื่อนไปอีกเกือบ 1 ปี เป็นวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2015 หรือ 31 ธันวาคม 2558

กระทรวงพาณิชย์ โดย สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า ร่วมกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 20 จังหวัด ได้เห็นความสำคัญของการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศในภูมิภาคอาเซียน จึงได้ส่งเสริมให้มีการขับเคลื่อนทางด้านเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค การเชื่อมโยงทางการค้าการลงทุน ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการค้า เพื่อรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปีพ.ศ. 2558 จึงได้ดำเนินโครงการโครงการอีสานเชื่อมประเทศเพื่อนบ้านสู่อาเซียน E-SAN LING ASEAN (AEC) ภายใต้โครงการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าภายในประเทศอย่างมั่นคงและยั่งยืน ซึ่งได้ดำเนินโครงการมาตั้งแต่ปี 2554 จนถึงปัจจุบัน (2556) รวม 3 ปีติดต่อกัน และเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่จะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุน การบริการ การคมนาคม และการท่องเที่ยว ในอนุภูมิภาคและภูมิภาค โดยในปี 2556 มีกิจกรรมดังนี้

- กิจกรรมการจัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าเหย้า-เยือน (Thai ASEAN Trade Fair) เป็นการสร้างโอกาสให้ผู้บริโภคและ

ผู้ประกอบการของไทยและประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สปป.ลาว กัมพูชา และเวียดนามได้ซื้อขายระหว่างกัน

- กิจกรรมการจัดทำข้อตกลงสินค้าเกษตร (Contract Farming) และกิจกรรมการเจรจาจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) กับประเทศเพื่อนบ้าน ปัจจุบันสินค้าเกษตรบางอย่างไม่สามารถสนองทันต่อความต้องการของผู้บริโภคและผู้ผลิตที่นำวัตถุดิบมาสู่กระบวนการแปรรูปสินค้าได้ ส่วนหนึ่งมาจากการพัฒนาประเทศที่เปลี่ยนผ่านจากประเทศเกษตรกรรมสู่อุตสาหกรรม และการเพิ่มขึ้นของประชากร เป็นเหตุให้พื้นที่เพาะปลูกถูกปรับเปลี่ยนเป็นพื้นที่สำหรับประกอบการอุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัย

- กิจกรรมการประชุมเจรจาเพื่อลดปัญหาอุปสรรคทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม คือ นำปัญหาอุปสรรคเข้าสู่การเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาในระดับจังหวัดและแขวงของประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่มีขึ้นเพื่อรองรับปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ จากกิจกรรมการจัดทำข้อตกลงสินค้าเกษตร (Contract Farming) และกิจกรรมการเจรจาจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยประเด็นหลักในการประชุมเจรจา ประกอบด้วย 1) การติดตามประเมินผล ปัญหาอุปสรรค และแนวทางในการดำเนินการสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว 2) การพิจารณาสิทธิพิเศษต่างๆ ที่จะได้รับจากการจัดทำกิจกรรมความร่วมมือข้อตกลงสินค้าเกษตร (Contract Farming) และเจรจาจับคู่ธุรกิจ (Business Matching)

3) การอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนของสินค้า คน และ ยานพาหนะ 4) แนวทางการส่งออก-นำเข้าสินค้าในเรื่องเอกสาร กำกับสินค้า สินค้าที่ต้องขออนุญาตส่งออกเป็นกรณีพิเศษแนวทางการตรวจปล่อยสินค้า และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- กิจกรรมการพัฒนากระบวนโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพของจังหวัดชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย ที่มีความเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน (สปป.ลาว กัมพูชา และเวียดนาม) โดยสำรวจดูงาน เชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ ทั้งการขนถ่าย ลำเลียง และกระจายสินค้า ซึ่งเส้นทางที่โครงการอีสานเชื่อมประเทศเพื่อนบ้านสู่อาเซียน (E-SAN LINK ASEAN (AEC)) ได้ทำการสำรวจมี 2 สาย ได้แก่เส้นทางที่ 1 อุบลราชธานี – มุกดาหาร – สะหวันนะเขต (สปป.ลาว) – เหว้ (เวียดนาม) – ดาหนัง (เวียดนาม) และเส้นทางที่ 2 อุบลราชธานี – จำปาสัก (สปป.ลาว) – สะตังเตี๋ย (กัมพูชา) – โฮจิมินห์ (เวียดนาม) – เตยนิญ (เวียดนาม) ประโยชน์ที่ได้จากการดำเนินกิจกรรมนี้ คือ สามารถแสวงหาแนวทางจากการสำรวจช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกต่อกิจกรรมทางการค้า ซึ่งจะนำไปสู่การลดต้นทุนในการทำธุรกรรมเพื่อการนำเข้าและส่งออก และต้นทุนทางโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการไทย

- กิจกรรมการพัฒนาความสัมพันธ์เพื่อร่วมเป็นมิตรทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านวัตถุประสงค์ของกิจกรรมเพื่อจัดให้มีการประชุมร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ ทั้งแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ระหว่างผู้แทนภาครัฐและภาคเอกชนไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับผู้แทนภาครัฐและภาคเอกชนจากแขวงและจังหวัดของประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย คณะผู้แทนจากนครเวียงจันทน์ คำม่วน สะหวันนะเขต และจำปาสัก สปป.ลาว คณะผู้แทนจากจังหวัดกว๋างบิงห์ เหงะฮาน กว่างจี ถิเอ่เทียนเว้ และเทศบาลนครดานัง เวียดนาม และคณะผู้แทนจากจังหวัดพระวิหาร อุดรมีชัย เสียมราฐ กำปงธง และสะตังเตี๋ย กัมพูชา

จากกิจกรรมทั้งหมดข้างต้น ล้วนเป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการอีสานเชื่อมประเทศเพื่อนบ้าน

สู่อาเซียน หรือ E-SAN LINK ASEAN (AEC) ภายใต้โครงการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าภายในประเทศอย่างมั่นคงและยั่งยืน แนวโน้มในอนาคตของกิจกรรมข้างต้นยังคงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยกระทรวงพาณิชย์เล็งเห็นความสำคัญว่าโครงการดังกล่าวเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงและยั่งยืนของประเทศ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และโครงการดังกล่าวมีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มีเป้าหมายที่จะผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุน การบริการ การคมนาคม และการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอีกด้วย

เศรษฐกิจของไทย เดือนมิถุนายน 2556 ในภาพรวมชะลอตัวต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ เป็นผลจากภาคการส่งออก การลงทุนโดยรวม และการใช้จ่ายภาคครัวเรือนหดตัวลง ส่วนการท่องเที่ยวและการใช้จ่ายภาครัฐยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมา และเศรษฐกิจของไทยยังอยู่ในเกณฑ์ดีเมื่อเทียบกับประเทศต่างๆ ในเอเชีย สำหรับประมาณการแนวโน้มเศรษฐกิจไทย ปี 2556 สศช. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.2-5.2

เสถียรภาพเศรษฐกิจในประเทศ เดือนมิถุนายน 2556 อัตราเงินเฟ้อขยายตัวที่ร้อยละ 2.25 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ข้อมูลล่าสุด ณ เดือนเมษายน 2556 อยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 44.2 ซึ่งสถานะหนี้ของไทยยังมีความมั่นคงและต่ำกว่ากรอบความมั่นคงทางการคลังที่ตั้งไว้ คือไม่เกินร้อยละ 60.0 และอัตราการว่างงาน เดือนพฤษภาคม 2556 อยู่ที่ร้อยละ 0.8 ส่วนเสถียรภาพภายนอกประเทศยังอยู่ในเกณฑ์ดี โดยทุนสำรองระหว่างประเทศ เดือนมิถุนายน 2556 ลดลงจากเดือนก่อนหน้าเล็กน้อยแต่ยังอยู่ในระดับสูงที่ 170.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ภาคอุปทาน เดือนมิถุนายน 2556 ในภาพรวมขยายตัวต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมา โดยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร และดัชนีราคาสินค้าเกษตร ขยายตัวสูงขึ้นที่ร้อยละ 8.5 และ 2.9 ตามลำดับ (พฤษภาคม 2556 ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรไม่เปลี่ยนแปลง ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรสูงขึ้นร้อยละ 1.5) จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศยังคงขยายตัวได้ดี โดยขยายตัวร้อยละ 25.0 (พฤษภาคม 2556 ขยายตัวร้อยละ 19.4) ส่วนดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 3.5 (พฤษภาคม 2556 หดตัวร้อยละ 7.8) เป็นผลทำให้ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมลดลงอยู่ที่ระดับ 93.1 จากระดับ 94.3 ในเดือนก่อนหน้า

การบริโภคภาคเอกชน เดือนมิถุนายน 2556 ในภาพรวมหดตัวลง เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา สะท้อนได้จากยอดจำหน่ายรถยนต์นั่ง และยอดจำหน่ายรถจักรยานยนต์ ที่หดตัวร้อยละ 17.7 และ 10.8 ตามลำดับ (พฤษภาคม 2556 หดตัวร้อยละ 5.8 และ 11.4) ยอดการจับจ่ายใ้มูลค่าเพิ่ม หดตัวลงที่ร้อยละ 2.6 ส่วนรายได้เกษตรกรที่แท้จริงขยายตัวร้อยละ 8.4 ตามดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรและดัชนีราคาสินค้าเกษตรที่เพิ่มสูงขึ้น

การลงทุนภาคเอกชน เดือนมิถุนายน 2556 ชะลอตัวลง โดยสะท้อนได้จากยอดการเก็บภาษีธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์ที่หดตัวร้อยละ 11.0 ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์หดตัวร้อยละ 10.7 ปริมาณนำเข้าสินค้าทุนในรูปดอลลาร์ หดตัวร้อยละ 4.9 ส่วนยอดขายเหล็กและยอดขายปูนซีเมนต์ ขยายตัวร้อยละ 42.5 และ 9.9 ตามลำดับ

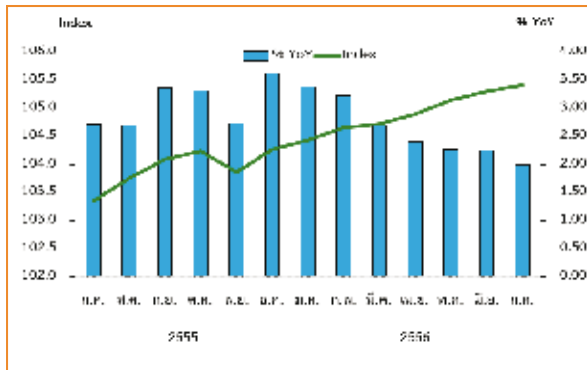
ประเทศ	อัตราเงินเฟ้อ	Real GDP	คาดการณ์ ปี 56
	เฉลี่ย ม.ค. - มิ.ย. 56	ปี 55 (%y-o-y)	GDP
ไทย	2.70	6.5	4.7
มาเลเซีย	1.62	5.6	5.1
ฟิลิปปินส์	2.93	6.6	6.0
สิงคโปร์	2.82	1.3	2.0
จีน	2.42	7.8	8.0
อินโดนีเซีย	5.45	6.2	6.3
อินเดีย	5.65	5.1	5.7
เวียดนาม	6.73	5.0	5.2

ข้อมูลเศรษฐกิจไทย	ปี 55		ปี 56	
	Q1	พ.ค.	พ.ค.	มิ.ย.
Real GDP (%y-o-y)				
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	6.5	5.3	-	-
เสถียรภาพเศรษฐกิจ				
ดุลการค้าตามระบบการค้า (พันล้าน USD)	-18.1	-7.4	-2.3	-1.9
ดุลบัญชีเดินสะพัด (ล้าน USD)	2,728.0	1,267.3	-1,050.9	-664.3
ทุนสำรองระหว่างประเทศ (พันล้าน USD)	181.6	177.8	175.3	170.8
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%y-o-y)	3.0	3.1	2.3	2.25
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%y-o-y)	2.1	1.5	0.9	0.88
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	43.7	44.2	-	-
อัตราการว่างงาน (%)	0.7	0.7	0.8	-
การส่งออก - นำเข้า (%y-o-y)				
มูลค่าการส่งออกในรูป USD	3.12	4.26	-5.25	-3.38
มูลค่าการนำเข้าในรูป USD	8.22	8.44	-3.51	3.01
อุปทาน (%y-o-y)				
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร	2.6	2.2	0.0	8.5
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร	-9.6	-4.0	1.5	2.9
ดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	2.5	2.9	-7.8	-3.5
ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรม (ระดับ)	99.5	95.4	94.3	93.1
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	16.0	18.9	19.4	25.0
การบริโภคเอกชน (%y-o-y)				
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	14.1	6.9	-1.7	-2.6
ยอดจำหน่ายรถยนต์นั่ง	86.6	-101.3	-5.8	-17.7
ยอดจำหน่ายรถจักรยานยนต์	5.8	5.4	-11.4	-10.8
รายได้เกษตรกรที่แท้จริง	-5.5	-5.6	-1.9	8.4
ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูป USD	-0.4	5.0	6.3	5.2
การลงทุนเอกชน (%y-o-y)				
ปริมาณนำเข้าสินค้าทุนในรูป USD	22.1	3.7	-1.9	-4.9
ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์	76.2	19.4	-1.4	-10.7
ภาษีธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์	20.6	32.5	14.0	-11.0
ยอดขายปูนซีเมนต์	10.6	15.9	16.8	9.9
ยอดขายเหล็ก	5.3	8.7	9.9	42.5

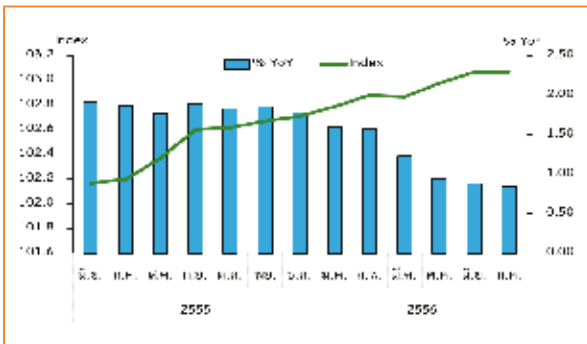
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, เว็บไซต์สำนักงานสถิติของประเทศต่างๆ, IMF

ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า

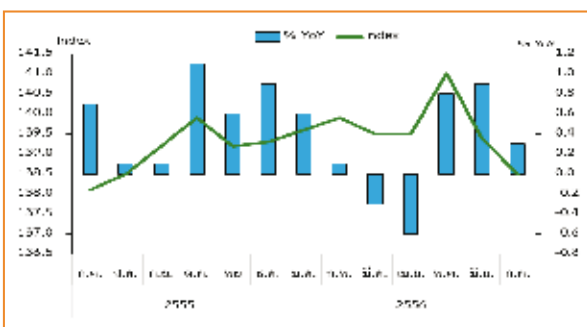
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (ปี 2554 = 100)

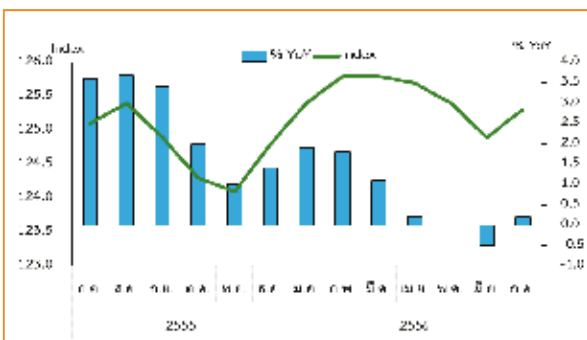
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (ปี 2554 = 100)

ดัชนีราคาผู้ผลิต (ปี 2548 = 100)

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (ปี 2548 = 100)

ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ จากการคำนวณสินค้าและบริการทั่วประเทศ จำนวน 450 รายการ ดัชนีเดือนกรกฎาคม 2556 สูงขึ้นในอัตราที่ชะลอตัวลง โดยดัชนีมีค่าเท่ากับ 105.42 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน สูงขึ้นร้อยละ 2.0 เป็นการปรับตัวสูงขึ้นของสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ เนื้อสัตว์ เป็ด ไก่และสัตว์น้ำ ผักและผลไม้ ไข่และผลิตภัณฑ์นม ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง อาหารสำเร็จรูป เป็นต้น ส่วนสินค้าอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มที่ราคาสูงขึ้น ได้แก่ หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ หมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร หมวดเคสสถาน เป็นต้น เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีสูงขึ้นร้อยละ 0.10 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - กรกฎาคม 2556 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2555 สูงขึ้นร้อยละ 2.60

สำหรับคาดการณ์เงินเฟ้อปี 2556 กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ 2.80 - 3.40

ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศ จากการคำนวณสินค้าและบริการ จำนวน 312 รายการ (ไม่รวมสินค้ากลุ่มอาหารสดและพลังงานจำนวน 138 รายการ) เดือนกรกฎาคม 2556 เท่ากับ 103.07 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อนสูงขึ้นร้อยละ 0.85 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาไม่เปลี่ยนแปลง และเฉลี่ยเดือนมกราคม - กรกฎาคม 2556 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2555 สูงขึ้นร้อยละ 1.18

ดัชนีราคาผู้ผลิต เดือนกรกฎาคม 2556 เท่ากับ 138.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน สูงขึ้นร้อยละ 0.3 สาเหตุจากการสูงขึ้นของดัชนีราคาหมวดผลผลิตเกษตรกรรม ตามการสูงขึ้นของปลาและสัตว์น้ำ สัตว์มีชีวิตและผลิตภัณฑ์ หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง ตามการสูงขึ้นของราคาแร่โลหะและแร่อื่นๆ ลิกไนต์ ปีโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ ส่วนหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ดัชนีราคาลดลง ตามการลดลงของผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก โลหะขั้นมูลฐาน และผลิตภัณฑ์โลหะเป็นต้น เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 0.6 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - กรกฎาคม 2556 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2555 ดัชนีราคาสูงขึ้นร้อยละ 0.2

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง เดือนกรกฎาคม 2556 เท่ากับ 125.3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อนดัชนีราคาสูงขึ้นร้อยละ 0.2 เป็นผลจากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดซีเมนต์ ตามการสูงขึ้นของราคาปูนซีเมนต์พอร์ตแลนด์ ปูนซีเมนต์ผสม หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต ตามการสูงขึ้นของราคาเสาเข็มคอนกรีตอัดแรง พื้นคอนกรีตสำเร็จรูปอัดแรง ซึ่งปรับราคาสูงขึ้นตามต้นทุนการผลิต สำหรับดัชนีราคาหมวดเหล็กและผลิตภัณฑ์ลดลงตามราคาเหล็กในตลาดโลก และเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างสูงขึ้นร้อยละ 0.3 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - กรกฎาคม 2556 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2555 สูงขึ้นร้อยละ 0.7

ที่มา : สำนักสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

การส่งออก

เดือนมิถุนายน 2556 มีมูลค่า 19,098 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 3.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดย สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร ภาพรวมลดลงร้อยละ 7.1 โดย ข้าว (-0.5%) ยางพารา (-20.5%) กุ้งแช่แข็งและแปรรูป (-45.6%) ไก่สดแช่แข็งและแปรรูป (-13%) น้ำตาล (-9.2%) ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ ภาพรวมลดลงร้อยละ 3.8 โดย คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (-25.9%) อัญมณีและเครื่องประดับ (-27.1%) น้ำมันสำเร็จรูป (-16.6%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ ญี่ปุ่น (-11.9%) จีน (-16.7%) สหรัฐอเมริกา (-9.4%) ฮองกง (+9.7%) สิงคโปร์ (+1.0%)

การส่งออกในระยะ 6 เดือนแรกของปี 2556 (ม.ค.-มิ.ย.) มีมูลค่า 113,304 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 โดยสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร ภาพรวมลดลงร้อยละ 6.2 โดย ข้าว (-3.4%) ยางพารา (-12.3%) กุ้งแช่แข็งและแปรรูป (-28.4%) ไก่สดแช่แข็งและแปรรูป (-2%) น้ำตาล (-29.5%) ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ ภาพรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 โดย รถยนต์และอุปกรณ์ (+16.7%) เคมีภัณฑ์ (+12.4%) เม็ดพลาสติก (+8.2%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ จีน (-3.6%) ญี่ปุ่น (-3.5%) สหรัฐอเมริกา (-0.5%) ฮองกง (+9.6%) และมาเลเซีย (+2.5%)

การนำเข้า

เดือนมิถุนายน 2556 มีมูลค่า 21,013 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของ น้ำมันดิบ (+8.8%) เครื่องจักรไฟฟ้า (+10.3%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (-13.9%) ญี่ปุ่น (-5.1%) สหรัฐอเมริกา (+38.6%) สหรัฐอาหรับฯ (-32.7%) และมาเลเซีย (+26.9%)

การนำเข้าในระยะ 6 เดือนแรกของปี 2556 (ม.ค.-มิ.ย.) มีมูลค่า 129,075.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของน้ำมันดิบ (+0.1%) เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ (+23.4%) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ (+6%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ ญี่ปุ่น (-9.2%) จีน (+2.9%) สหรัฐอาหรับฯ (+12.4%) สหรัฐอเมริกา (+29.1%) และมาเลเซีย (+0.7%)

ดุลการค้า

เดือนมิถุนายน 2556 ขาดดุลการค้ามูลค่า 1,915 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ระยะ 6 เดือนแรกของปี 2556 (ม.ค.-มิ.ย.) ขาดดุลการค้ามูลค่า 15,771.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ราคาสินค้าส่งออก

ดัชนีราคาสินค้าส่งออกเดือนมิถุนายน 2556 อยู่ที่ 99.5 (ปี 2550=100) ลดลงร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการลดลงของหมวดสินค้าเกษตรกรรม สินค้าอุตสาหกรรม และสินค้าแร่และเชื้อเพลิง ร้อยละ 1.2, 0.4 และ 2.4 ตามลำดับ ส่วนหมวดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรกรรมและหมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 และ 4.4 ตามลำดับ

ราคาสินค้านำเข้า

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าเดือนมิถุนายน 2556 อยู่ที่ 96.8 (ปี 2550=100) ลดลงร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการลดลงของหมวดสินค้าเชื้อเพลิง สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป ยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง ร้อยละ 4.7, 3.9, 2.6 ตามลำดับ ขณะที่หมวดสินค้าทุนและอุปโภคบริโภค เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 และ 0.7 ตามลำดับ

การค้าระหว่างประเทศของไทย

	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)			การเปลี่ยนแปลง (%YoY)		
	พ.ค. 56	มิ.ย. 56	ม.ค.-มิ.ย. 56	พ.ค. 56	มิ.ย. 56	ม.ค.-มิ.ย. 56
ส่งออก	19,830.1	19,098.0	113,304.0	-5.2	-3.4	0.9
นำเข้า	22,134.5	21,013.0	129,075.5	-2.1	3.0	4.3
ดุลการค้า	-2,304.4	-1,915.0	-15,771.5			

สินค้าและแหล่งส่งออก 5 อันดับแรก เดือน มิ.ย. 56

สินค้า	มูลค่า	Δ	สัดส่วน	ประเทศ	มูลค่า	Δ	สัดส่วน
	(ล้าน USD)	(%YoY)	(%)		(ล้าน USD)	(%YoY)	(%)
รถยนต์และอุปกรณ์	22,149.9	9.9	11.3	ญี่ปุ่น	1,920.56	-11.9	10.1
คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	1,416.03	-25.9	7.4	จีน	1,901.30	-16.7	10.0
อัญมณีและเครื่องประดับ	917.6	-27.1	4.8	สหรัฐฯ	1,849.89	-9.4	9.7
น้ำมันสำเร็จรูป	890.4	-16.6	4.7	ฮองกง	1,233.06	9.7	6.5
เคมีภัณฑ์	753.0	7.6	3.9	สิงคโปร์	1,065.66	1.0	5.6

สินค้าและแหล่งนำเข้า 5 อันดับแรก เดือน มิ.ย. 56

สินค้า	มูลค่า	Δ	สัดส่วน	ประเทศ	มูลค่า	Δ	สัดส่วน
	(ล้าน USD)	(%YoY)	(%)		(ล้าน USD)	(%YoY)	(%)
น้ำมันดิบ	3,838.2	8.8	18.3	จีน	3,456.1	-13.9	16.4
เครื่องจักรกล	1,862.9	-14.2	8.9	ญี่ปุ่น	2,960.5	-5.1	14.1
เครื่องจักรไฟฟ้า	1,213.9	10.3	5.8	สหรัฐฯ	1,485.7	38.6	7.1
เคมีภัณฑ์	1,206.1	-11.9	5.7	สหรัฐอาหรับฯ	1,319.8	-32.7	6.3
เพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง และทองคำ	1,140.4	-9.6	5.4	มาเลเซีย	1,164.6	26.9	5.5

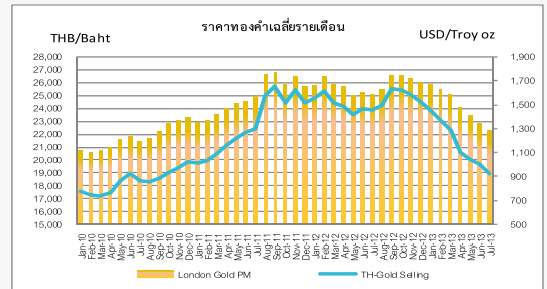
ดัชนีราคาส่งออก-นำเข้า

ดัชนีราคา	การเปลี่ยนแปลง (%MoM)			การเปลี่ยนแปลง (%YoY)		
	เม.ย. 56	พ.ค. 56	มิ.ย. 56	พ.ค. 56	มิ.ย. 56	ม.ค.-มิ.ย. 56
ส่งออก	-0.4	0.0	-0.4	-0.4	-0.1	0.0
นำเข้า	-0.7	-0.6	-0.7	-3.4	-2.4	-2.4

สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร : กรกฎาคม 2556

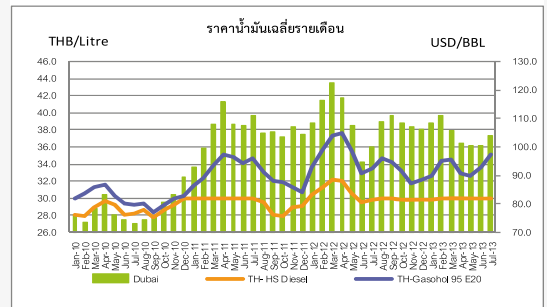
ราคาทองคำ

ราคาทองคำในเดือนกรกฎาคมยังคงปรับตัวลดลง โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 18,973 บาท ลดลงร้อยละ 3.67 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ทั้งนี้ ได้รับแรงกดดันจากการที่อินเดียซึ่งเป็นผู้ใช้ทองคำรายใหญ่ของโลก ได้เพิ่มความเข้มงวดด้านการนำเข้าทองคำแท่ง ด้วยการปรับขึ้นภาษีนำเข้าทองคำเป็น 2 เท่า สู่ระดับร้อยละ 8 ในปีนี้ อย่างไรก็ตาม ราคากลับมาพุ่งขึ้นช่วงปลายเดือนจากแรงหนุนที่ว่า จีนตัดสินใจยกเลิกการควบคุมอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และเปิดทางให้สถาบันการเงินกำหนดอัตราดอกเบี้ยด้วยตนเอง ทำให้คาดว่าความต้องการในจีนจะปรับตัวสูงขึ้นด้วย นอกจากนี้ เป็นผลจากการคาดการณ์ว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) จะยังคงเดินหน้าใช้มาตรการผ่อนคลายเชิงปริมาณ (QE) เพื่อกระตุ้นการขยายตัวของเศรษฐกิจต่อไป

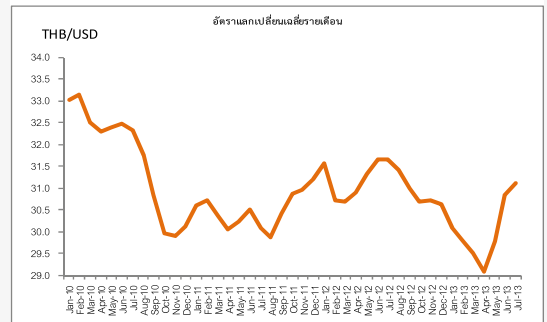
ราคาน้ำมัน

ราคาน้ำมันดิบในเดือนกรกฎาคมสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยราคาน้ำมันดิบ WTI เฉลี่ยอยู่ที่ 104.67 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ 95.80 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ซึ่งได้รับแรงหนุนจากตัวเลขเศรษฐกิจของเยอรมนี อังกฤษ และสหรัฐฯ ที่ปรับตัวดีขึ้น ในขณะที่ความไม่สงบในประเทศผู้ผลิตน้ำมันดิบในตะวันออกกลาง ได้แก่ ลิเบีย อิรัก อียิปต์ และซูดาน ยังมีความรุนแรงขึ้น ส่งผลให้ตลาดกังวลว่าจะส่งผลกระทบต่อการผลิตและส่งออกน้ำมันดิบได้ นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยเรื่องการปิดซ่อมบำรุงท่อส่งน้ำมันดิบในทะเลเหนือ ส่งผลให้ปริมาณการส่งน้ำมันดิบปรับลดลงไป 40,000 บาร์เรลต่อวันอีกด้วย

อัตราแลกเปลี่ยน

ค่าเงินบาทในเดือนกรกฎาคมยังคงปรับตัวอ่อนค่า โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 31.12 บาทต่อเหรียญสหรัฐ อ่อนค่าจาก 30.83 บาทต่อเหรียญสหรัฐ เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า เนื่องจากนักลงทุนต่างชาติในตลาดการเงินเอเชียคาดหวังว่าเฟดจะลดการซื้อพันธบัตรเร็วๆ นี้ การปรับตัวลงในตลาดพันธบัตรและตลาดหุ้นไทยนำไปสู่การคาดการณ์ว่า ค่าเงินบาทอาจจะกลับมาอยู่ภายใต้แรงกดดันจากการขายของนักลงทุนต่างชาติอีกครั้งทั้งในตลาดหุ้นและตลาดพันธบัตรไทย

สินค้าเกษตร

ข้าว ราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวขาว 5% (ใหม่) ปรับตัวลดลงจากเดือนที่ผ่านมาจาก 1,527.63 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 1,495 บาท/100 กิโลกรัม เช่นเดียวกับราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 ปรับตัวลดลงจาก 3,295.26 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 3,293.10 บาท/100 กิโลกรัม เนื่องจากผู้ประกอบการชะลอการซื้อขายจากการระบายข้าวล็อตแรกของรัฐบาลที่กำหนดประมูลในวันที่ 26 ก.ค. 56 ที่ผ่านมา จำนวน 2 แสนตัน และความกังวลในกระแสการใช้สารเคมีวันข้าว ทำให้ผู้บริโภคไม่มั่นใจในคุณภาพข้าว สำหรับแนวโน้มเดือนสิงหาคม คาดว่าราคาข้าวขาว 5% (ใหม่) และข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 อาจปรับตัวลดลง เนื่องจากความต้องการของตลาดโลกชะลอตัว ประกอบกับสถานการณ์ราคาข้าวของเวียดนามปรับตัวลดลง รวมทั้งการคาดการณ์ผลผลิตข้าวของอินเดียที่จะเพิ่มขึ้น ในขณะที่ค่าเงินรูปีอ่อนค่าลง เริ่มหมดลง

เดือน	ม.ย.56	ก.ค.56	% Δ (MOM)	ม.ค.-ก.ค.55	ม.ค.-ก.ค.56	% Δ (YOY)
สินค้า						
ข้าว : (THB/100Kg)						
ข้าวขาว 5% (ใหม่)	1,527.63	1,495.00	-2.16	1,639.02	1,559.42	-4.86
ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2	3,295.26	3,293.10	-0.06	2,942.51	3,264.32	10.94
ยางพารา : (THB/Kg)						
แผ่นดิบ ชั้น3	79.21	72.39	-8.61	101.94	79.95	-21.57
แผ่นรมควัน ชั้น3	86.51	74.73	-9.14	105.80	83.17	-21.40
ทองคำ						
ลอนดอน PM (USD/Troy oz.)	1,342.36	1,287.12	-4.12	1,642.77	1,488.49	-9.39
ไทย (THB/Baht)	19,638.00	18,973.08	-3.39	24,301.01	21,217.71	-12.69
น้ำมันดิบ : (USD/BBL)						
Dubai	100.40	103.91	3.49	109.54	104.48	-4.63
WTI	95.80	104.67	9.29	96.67	95.75	-0.95
อัตราแลกเปลี่ยน						
THB/USD	30.83	31.12	0.96	31.22	30.03	-3.81

ที่มา : CEIC

ยางพารา ราคายางแผ่นดิบและยางแผ่นรมควันชั้น 3 (ไม่อัดก้อน) ณ ตลาดกลางยางพาราสงขลา เดือนกรกฎาคม 2556 เฉลี่ยกิโลกรัมละ 72.39 บาท และ 74.73 บาท ตามลำดับ ปรับตัวลดลงจากเดือนที่ผ่านมา เนื่องจากปริมาณยางออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น เพราะสภาพอากาศเอื้ออำนวยต่อการกรีดยาง ประกอบกับความต้องการซื้อจากต่างประเทศยังคงซบเซา อีกทั้ง มีแรงกดดันจากสต็อกยางของจีนที่ยังคงมีอยู่ในระดับสูงทำให้ยางขายออกยาก สำหรับราคาในเดือนสิงหาคม 2556 คาดว่าจะปรับตัวสูงขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากรัฐบาลอาจจะมึนนโยบายมาตรการขึ้นราคายาง หลังจากที่เกษตรกรชาวสวนยางออกมาเรียกร้องให้รัฐบาลดูแลปัญหาการขาดทุน

กระทรวงพาณิชย์โดยสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนย.) ร่วมกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัดทั้ง 4 นำผู้ประกอบการ SMEs/OTOP เข้าร่วมงานแสดงและจำหน่ายสินค้าในกิจกรรมโครงการเชื่อมโยงการค้า/เจรจาธุรกิจ (Road Show/Business Matching) ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันที่ 3 - 7 กรกฎาคม 2556 โดยมีกิจกรรมสำคัญคือ

1. กิจกรรมการแสดงและจำหน่ายสินค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า ร่วมกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัดทั้ง 4 นำผู้ประกอบการ SMEs และ OTOP ในภูมิภาค เข้าร่วมกิจกรรม ถือเป็นโอกาสที่ได้นำสินค้าของไทยไปแสดงและจำหน่ายและส่งเสริมผู้ประกอบการไทยให้สามารถขยายตลาดการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำนวน 35 ราย

2. กิจกรรมเจรจาธุรกิจ (Business Matching) ระหว่างการจัดงานแสดงสินค้าได้มีการจัดกิจกรรมเจรจาธุรกิจ ในวันที่ 3 กรกฎาคม 2556 ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้ประกอบการลาวเป็นอย่างดี ผลการจัดกิจกรรมเจรจาจับคู่ธุรกิจ ในครั้งนี้ ประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจอย่างมาก ทั้งในรูปแบบการตกลงซื้อขายสินค้า การแลกเปลี่ยนข้อมูลสินค้า การซื้อสินค้าตัวอย่าง ซึ่งปริมาณการซื้อขายในเบื้องต้นอาจยังไม่มาก แต่นับว่าเป็นโอกาสที่ดีในการขยายช่องทางธุรกิจในอนาคตต่อไป

